

WYROK
z dnia 4 marca 2015 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Grzegorz Matejczuk

Protokolant: Marta Polkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 marca 2015 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 17 lutego 2015 r. przez **Odwołującego – Centrum Zaopatrzenia Energetyki ELTAST Sp. z o.o., ul. Toruńska 9, 26-600 Radom** w postępowaniu prowadzonym przez **Zamawiającego – Gmina Andrychów, ul. Rynek 15, 34-120 Andrychów,**

przy udziale wykonawcy ECM ENERGIA S.A., Rondo ONZ 1, 00-124 Warszawa, zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego,

orzeka:

1. oddala odwołanie;

2. kosztami postępowania obciąża Odwołującego, i:

2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **10 000 zł 00 gr** (słownie: dziesięć tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez **Odwołującego** tytułem wpisu od odwołania,

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907 ze zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w **Krakowie**.

Przewodniczący:

U z a s a d n i e

Zamawiający – Gmina Andrychów, ul. Rynek 15, 34-120 Andrychów – prowadzi na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz.U.2013.907 ze zm.) – dalej: Pzp lub Ustawa; postępowanie w trybie przetargu nieograniczonego na „Modernizację oświetlenia ulicznego na terenie Gminy Andrychów”.

Wartość zamówienia nie przekracza kwot określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 Pzp.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało zamieszczone w Biuletynie Zamówień Publicznych w dniu 26 listopada 2014 r., nr: 245757-2014.

W dniu 12 lutego 2015 r. Zamawiający powiadomił o odrzuceniu oferty wykonawcy Centrum Zaopatrzenia Energetyki ELTAST Sp. z o.o. z siedzibą w Radomiu, na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp.

W dniu 17 lutego 2015 r., Odwołujący - Centrum Zaopatrzenia Energetyki ELTAST Sp. z o.o. z siedzibą w Radomiu - wniósł do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej odwołanie wobec czynności odrzucenia jego oferty, zarzucając Zamawiającemu:

- 1) naruszenie art. 7 ust. 1 Pzp - poprzez prowadzenie postępowania w sposób nie zapewniający zachowania uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców,
- 2) naruszenie art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp - poprzez niezasadne i niezgodne z prawem odrzucenie oferty Odwołującego,
- 3) art. 87 ust. 1 Pzp poprzez zaniechanie wezwania Odwołującego do złożenia wyjaśnień.

Na podstawie powyższych zarzutów Odwołujący wniósł o:

- 1) unieważnienie czynności wyboru najkorzystniejszej oferty,
- 2) unieważnienie czynności odrzucenia oferty Odwołującego,
- 3) ponowną ocenę ofert z udziałem oferty Odwołującego.

Odwołujący wskazał, że ma interes w złożeniu odwołania, a poprzez to w uzyskaniu zamówienia, gdyż złożył ofertę, która zawiera korzystniejszy bilans ceny niż oferta wybrana oraz korzystniejszy bilans energetyczny.

W uzasadnieniu odwołania Odwołujący zakwestionował odrzucenie jego oferty wskazując, że:

- I. Zamawiający w uzasadnieniu odrzucenia oferty Odwołującego wskazał (*lit. a*), że: *wymagał w § 29 pkt 1 „Konstrukcja oprawy”, aby obudowa oprawy wykonana była z wysokociśnieniowego odlewu aluminium. Dwukomorowa budowa oprawy zapewniająca, że otwarcie komory sprzętu nie spowoduje rozszczelnienia komory układu optycznego. Oprawa Philips BGP 203 oraz BGP 204 jest oprawą dwukomorową, otwarcie komory osprzętu powoduje rozszczelnienie komory układu optycznego z uwagi na brak dławika pomiędzy komorami.*

W odniesieniu do powyższej podstawy odrzucenia Odwołujący podniósł, że Zamawiający w dniu 8.12.2014 r. udzielił odpowiedzi na pytanie nr 8 jednego z wykonawców. Odpowiedź brzmiała następująco: *Zamawiający dopuszcza oprawy dwukomorowe. Zamawiający dopuszcza również oprawy jednokomorowe o ile otwarcie komory głównej nie powoduje rozszczelnienia panelu LED. W przypadku opraw jednokomorowych Zamawiający wymaga szczelności na poziomie nie mniejszym niż IP67 dla całości oprawy potwierdzone kartą katalogową oraz instrukcją obsługi/ montażu w języku polskim.*

Odwołujący wskazał, że z powyższej odpowiedzi wynika, że Zamawiający dopuszcza oprawy dwukomorowe i jednokomorowe. Obie oprawy muszą jednak spełnić warunek, by otwarcie oprawy nie powodowało rozszczelnienia panelu optycznego (LED). Oprawa jednokomorowa ma tę właściwość, że komora osprzętu i komora układu optycznego jest wspólna. Otwarcie pokrywy oprawy jednokomorowej powoduje zawsze otwarcie komory osprzętu oraz komory układu optycznego jednocześnie. Zamawiający ma tego świadomość. Dopuszczając w powyższej odpowiedzi oprawę jednokomorową Zamawiający jednoznacznie dał wyraz temu, że nie zależy mu na szczelności komory układu optycznego przy otwarciu komory osprzętu. Istotne jest jedynie zachowanie szczelności panelu optycznego.

Panel LED zarówno w oprawie jednokomorowej, jak i w oprawie dwukomorowej jest taki sam i nie da się go rozszczelnić podczas otwierania komory osprzętu. W każdej oprawie jest to płytką z ledami przykryta szybą mocowaną śrubami. Takie rozwiązanie jest w oprawach zaproponowanych przez Odwołującego, jak również przez wybranego wykonawcę - ECM Energia S.A. w Warszawie (dalej: „ECM”).

Odwołujący argumentował następnie, że zaproponowana przez wybranego wykonawcę - ECM oprawa LED firmy Thom ma porównywalne z oprawą Odwołującego rozwiązanie szczelności komory układu optycznego. Oprawa LED firmy Thom jest oprawą dwukomorową i posiada szczelność komory układu optycznego IP66 i szczelność komory osprzętu również IP66. Szczelność tą zapewniają uszczelki umieszczone pod pokrywą komory osprzętu oraz pod pokrywą komory układu optycznego. Powyższe wynika z karty katalogowej zawartej w ofercie ECM. W taki sam sposób uzyskano szczelność komory układu optycznego i komory osprzętu oprawy Odwołującego i szczelność ta IP66 wynika również z karty katalogowej opraw w ofercie Odwołującego. Dane zawarte w karcie katalogowej każdej oprawy wynikają z prób i badań szczelności, które zostały wykonane w warunkach laboratoryjnych, zgodnie z obowiązującą normą PN-EN 60529 (stopnie ochrony zapewnianej przez obudowy) przy zamkniętych pokrywach na obu komorach, a w czasie tego badania oprawa była podłączona do zasilania. Bez wątplenia, próby szczelności IP66 dla komory układu optycznego nie zostały przeprowadzone przy otwartej pokrywie komory osprzętu. Takich badań się nie wykonuje; bowiem oprawa musi być podłączona w czasie badań do zasilania 220-240V, a to uniemożliwia otwarcie pokrywy komory osprzętu, wobec faktu, że w czasie badania oprawa jest poddana silnemu strumieniowi wody lub jest zalewana falą wody z dowolnego kierunku. Jeżeli występuje silne strumienie wody lub występuje zalewanie falą, to tej oprawy się nie otwiera, bo to grozi porażeniem prądem elektrycznym.

Odwołujący podniósł, że nie jest wiadomym, jak wobec powyższego Zamawiający ocenił, że otwarcie pokrywy komory osprzętu oprawy ECM nie powoduje rozszczelnienia komory układu optycznego, a otwarcie pokrywy komory osprzętu Odwołującego powoduje rozszczelnienie komory układu optycznego. W szczególności, jak Zamawiający ocenił, że otwarcie pokrywy komory osprzętu powoduje zmniejszenie wymaganej szczelności IP66, skoro tego typu badania przeprowadzane są w warunkach laboratoryjnych.

Odwołujący wskazał również, że najistotniejsze jest to, że Zamawiający nie wymagał w SIWZ, aby to dławik, na którego brak w oprawie Odwołującego się powołuje, spełniał funkcję uszczelnienia pomiędzy komorami. Wobec tego zarzut braku dławika jest również nietrafny. Oprawa Odwołującego posiada inne rozwiązanie uszczelnienia - na przewodach jest umieszczona silikonowa uszczelka w formie koszulki wypełniającej otwór. Zamawiający nie wykazał, że takie rozwiązanie nie zapobiega ochronie przed silnymi strumieniami wody lub zalewaniem falą z dowolnego kierunku.

Istotne w sprawie jest też to, że Zamawiający w rozdziale 4 § 29 pkt 10 i 11 wymagał potwierdzenia stopnia szczelności komory optycznej oraz komory osprzętu min. IP66 poprzez kartę techniczną (KT). Dołączone do oferty Odwołującego karty techniczne opraw Philips BGP

203 i Philips BGP 204 potwierdzają spełnienie tego parametru. Zamawiający nie przedstawił żadnego dowodu, że otwarcie komory osprzętu oprawy Odwołującego powoduje rozszczelnienie komory układu optycznego. Nie przedstawił też dowodu na to, że otwarcie komory osprzętu oprawy wykonawcy ECM i innych wykonawców takiego rozszczelnienia nie powoduje. Zamawiający nie przedstawił raportów z badań laboratoryjnych, a zatem opierał się na informacjach z kart technicznych. Wobec powyższego nie było podstawy do zakwestionowania tego parametru w opravach zaoferowanych przez Odwołującego, tj. Philips BGP 203 i Philips BGP 204.

II. Zamawiający w uzasadnieniu odrzucenia oferty Odwołującego wskazał, że *(lit. b) wymagał w § 29 pkt 6 „Optyka”, aby optyka oprawy posiadała różne rozsyły światła dostępne w standardzie, zapewniające optymalizację do różnych sytuacji drogowych, w tym jedną o asymetrycznej charakterystyce dedykowanej do przejść dla pieszych. Zgodnie z załączoną do oferty kartą katalogową oprawa Philips BGP 203 oraz BGP 204 posiada optykę o rozsyle drogowym średnim DM lub szerokim DW. Brak optyki o asymetrycznej charakterystyce dedykowanej dla przejścia dla pieszych.*

W odniesieniu do powyższego Odwołujący wskazał, że Zamawiający w PFU niejednoznacznie określił asymetryczny rozsył światła dedykowany na przejścia dla pieszych. Asymetria rozsyłu światła może być określona w wielu różnych płaszczyznach i Zamawiający powinien jednoznacznie określić rozsył światła, tym bardziej, że w dokumentacji projektowej nie zostały przedstawione żadne obliczenia, które mogłyby chociaż w pośredni sposób podpowiedzieć oferentom jakiego rozsyłu światła oczekuje Zamawiający. Charakterystyka optyki DW jest asymetryczna i może być użyta do oświetlenia przejść dla pieszych.

Zamawiający w dwóch miejscach w treści dokumentacji przetargowej opisuje wymagania dla optyki opraw, tj. w §29 pkt 6 SIWZ oraz PFU - D-07.07.01 pkt 2.4.2. (s. 15 PFU). Wymagania te określa w sposób następujący: *„posiadająca różne rozsyły światła (...) w tym jedna o asymetrycznej charakterystyce dedykowanej do przejść dla pieszych”.*

W żadnym miejscu w treści dokumentacji przetargowej Zamawiający nie precyzuje parametrów opraw dedykowanych dla przejść dla pieszych. Zatem Zamawiający w dokumentacji przetargowej niejednoznacznie określił wymóg asymetrycznego rozsyłu światła dedykowanego na przejścia dla pieszych. Asymetria rozsyłu światła może być określona w wielu różnych płaszczyznach i Zamawiający powinien jednoznacznie i w sposób dostatecznie wyczerpujący określić ten rozsył światła. Skoro tego nie uczynił nie może na obecnym etapie stawiać w tym zakresie zarzut zaoferowanym przez Odwołującego oprawom.

Ponadto dokumentacja przetargowa nie zawiera żadnej informacji, gdzie Zamawiający przewidział takie oprawy do zastosowania. W wyliczeniach parametrów fotometrycznych również nie zaznaczono, że dotyczy to przejść dla pieszych. Zamawiający żąda więc opraw oraz wypełnienia wymogu, którego nie opisał precyzyjnie w dokumentacji przetargowej. Oprawy przedstawione w ofercie Odwołującego posiadają różne rozsyły. Odwołujący wskazał także, że Zamawiający nie określił wymaganej liczby rozsyłów. W obu przypadkach (rozsyły DM i DW) w płaszczyznach 90 - 270° i 20 - 200° posiadają rozsyły asymetryczne. To, że w opisie parametrów oprawy nie wskazano, iż oprawa jest dedykowana dla przejść dla pieszych, nie oznacza, że oprawą tą nie można oświetlać przejść dla pieszych. Przeciwnie, oprawy zaoferowane przez Odwołującego są również dedykowane dla oświetlenia przejść dla pieszych i w świetle postawionych wymagań wypełniają oczekiwania Zamawiającego.

Odwołujący wskazał również, że także w karcie katalogowej oprawy Thom zaoferowanej przez ECM nie ma informacji, że oprawa jest dedykowana dla przejść dla pieszych. Jeżeli Zamawiający nie mógł wywnioskować z treści oferty, że wymagany parametr jest spełniony, winien był wezwać Odwołującego do wyjaśnień w tym zakresie, czego nie uczynił.

III. Zamawiający w uzasadnieniu odrzucenia oferty Odwołującego wskazał, że *(lit. c) w § 29 pkt 15 „Ochrona przeciwprzebieciowa”, aby ochrona przepięć wybranych opraw wynosiła do 10 kV. Ochrona przepięciowa załączonej do oferty próbki opraw Philips 203 oraz BGP 204 wynosi do 4 kV.*

W odniesieniu do powyższego Odwołujący wskazał, że zarzut ten jest również niezasadny. Wskazać bowiem należy, że w § 29 pkt 15 SIWZ Zamawiający stawia wymóg dla ochrony przeciw przepięciowej w sposób następujący: *„wybranych opraw ochrona przepięciowa do 10kV”.*

Zamawiający określa zatem tylko górny próg - do 10kV (przy takim wskazaniu poziom 10 kV stanowi spełnienie wymogu, ale niższy również), bez określenia dolnej granicy. Na marginesie należy wskazać, że oznaczenie ochrony przeciwprzebieciowej „do 10 kV” jest nieprawidłowe. Powinno być - nie mniej niż 10 kV (jeżeli Zamawiającemu chodzi o poziom 10 kV).

Wobec tak postawionego wymogu, każda ochrona przepięciowa 10kV i poniżej wypełnia wymagania Zamawiającego, niezależnie, czy ma wartość, przykładowo 1 kV, 5 kV, czy 7 kV. Certyfikat ENEC (wcześniejszy BBJ) załączony w ofercie Odwołującego (s. 117 oferty) wskazuje: *zabezpieczenie przeciwprzebieciowe 10kV.* Zatem oprawy zaproponowane przez Odwołującego spełniają wymóg określony przez Zamawiającego. Jeżeli Zamawiający z

jakiegoś powodu nie mógł wywnioskować z treści oferty, że wymagany parametr jest spełniony winien był wezwać Odwołującego do wyjaśnień w tym zakresie, czego nie uczynił.

IV. Zamawiający w uzasadnieniu odrzucenia oferty Odwołującego wskazał, że *(lit. d) w § 29 pkt 20 „Współczynnik mocy” aby współczynnik mocy był >0,95. Współczynnik mocy dla próbki opraw Philips BGP 203 oraz BGP 204 dla jednego zakresu napięcia 277V wynosi 0,93.*

W odniesieniu do powyższego Odwołujący podniósł, że zgodnie z zapisem §29 pkt. 20 SIWZ Zamawiający wymaga aby współczynnik mocy dostarczonych opraw był większy niż 0,95. Treścią §29 pkt. 14 SIWZ Zamawiający wymaga aby wszystkie oprawy miały możliwość zasilania napięciem sieciowym 220-240V (jest to jednocześnie przedział napięcia znamionowego sieci). Natomiast w zawiadomieniu o odrzuceniu oferty Zamawiający przywołuje współczynnik mocy 0,93 odczytany z tabeli umieszczonej na zasilaczu dla wartości napięcia max. tj. 277V (takie napięcie w sieci nie występuje). Takie działanie jest niczym nie uprawnione. Dla napięcia sieciowego z przedziału 220-240V (wymaganego SIWZ) współczynnik mocy jest powyżej 0,95. Zamawiający również w tym zakresie nie wezwał Odwołującego do złożenia wyjaśnień. Wobec powyższego również w tym zakresie oprawy zaproponowane przez Odwołującego spełniają wymóg określony przez Zamawiającego.

V. Zamawiający w uzasadnieniu odrzucenia oferty Odwołującego wskazał, że *Zamawiający określił w rozdziale 4 § 32 Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia parametry jakie musi spełniać system sterowania i zarządzania oświetleniem. Zamawiający wymagał w § 32 pkt 3, aby system sterowania zapewniał możliwość redundancji - oprawa po utracie komunikacji z początkową stacją bazową musi mieć możliwość automatycznego skomunikowania się z inną stacją bazową w jej zasięgu. Zaproponowany przez Wykonawcę system nie spełnia w/w wymogu. W przypadku awarii sterownika centralnego, oprawy nie mają możliwości komunikowania się z innym sterownikiem centralnym. W przypadku awarii dwóch sterowników w oprawach będących obok siebie, np. w środku linii zasilającej następuje utrata komunikacji do dalszych opraw.*

W odniesieniu do powyższego Odwołujący podniósł, że karta katalogowa sterowania została dostarczona w ofercie w terminie składania ofert. Zamawiający nie żądał w tym zakresie wyjaśnień, ani nie wezwał do złożenia karty katalogowej potwierdzającej posiadanie wymaganych parametrów przez system sterowania i zarządzania oświetleniem. Jeżeli Zamawiający nie mógł wywnioskować z treści oferty, że wymagany parametr jest spełniony, winien był wezwać Odwołującego do wyjaśnień w tym zakresie, czego nie uczynił.

Odwołujący wskazał jednocześnie, że system radiowy zawarty w jego ofercie pracuje w technologii MESH, która to jednoznacznie czyni ten zarzut nietrafnym. W przypadku awarii jednej stacji bazowej następuje przełączenie sterowników do innej stacji bazowej automatycznie. Jest to fundamentalna właściwość sieci MESH. Zarzut, że w przypadku awarii dwóch sterowników w oprawach będących obok siebie następuje utrata komunikacji z dalszymi oprawami nie ma najlepszą drogę do stacji bazowej. To nie jest sieć liniowa gdzie następuje przekaz informacji od jednego sterownika do następnego, itd. Powyższe zostało potwierdzone przez producenta systemu MESH.

VI. Zamawiający wskazał również w uzasadnieniu odrzucenia oferty, że: *Ponadto oferta zawiera uchybienia - brak deklaracji Wykonawcy odnośnie 10 letniej gwarancji na diody LED, na układ zasilający, na obudowę.*

W odniesieniu do powyższego Odwołujący podniósł, że ustalony przez Zamawiającego formularz oferty nie zawierał pozycji, w której należało wpisać deklarację o 10 - letnim okresie gwarancji. W pkt 7 formularza oferty zawarte jest oświadczenie Odwołującego: *zawarty w Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia wzór umowy został przez nas zaakceptowany i zobowiązujemy się w przypadku wybrania naszej oferty do zawarcia umowy na warunkach w niej określonych, w miejscu i terminie wyznaczonym przez Zamawiającego. W zaakceptowanym przez odwołującego wzorze umowy w §13 ust. 1 znajdują się zapisy dotyczące okresu gwarancji: „Wykonawca udziela Zamawiającemu gwarancji jakości na przedmiot umowy, tj. na roboty budowlane wraz z wbudowanymi i dostarczonymi materiałami i urządzeniami na okres 10 lat licząc od daty odbioru ostatecznego przedmiotu umowy, o którym mowa w § 5 ust. 3 i zobowiązuje się do wydania Zamawiającemu w dniu odbioru ostatecznego przedmiotu umowy dokumentu gwarancyjnego”.*

Wobec powyższego Odwołujący potwierdził Zamawiającemu, że udziela 10 - letniej gwarancji na diody LED, na układ zasilający, na obudowę. Potwierdza to także teraz. Jeżeli Zamawiający wezwie Odwołującego do złożenia odrębnego dokumentu w tym zakresie, na podstawie art. 26 ust. 3 Pzp (na co wskazuje w zawiadomieniu o wyborze najkorzystniejszej oferty), to dokument taki zostanie złożony.

Zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie wnosząc o jego oddalenie w całości.

W odniesieniu do zarzutu I podniesiono, że parametry oprawy wymagane SIWZ miały być potwierdzone następującymi dokumentami: kartami katalogowymi (KT), deklaracjami wykonawcy (DW), raportem z badań niezależnego laboratorium, próbkami złożonymi razem z ofertą. Według Odwołujący, w przedłożonej próbce oprawy, uszczelnienie do IP66 pomiędzy komorą źródła światła a komorą osprzętu, uzyskane zostało, poprzez to, że „na przewodach

jest umieszczona silikonowa uszczelka w formie koszulki wypełniającej otwór (łączy obie komory". Zamawiający wskazał, że jego eksperci orzekli, że zadaniem koszulki silikonowej, w której prowadzone są przewody zasilające panel LED do zasilacza umieszczonego w komorze osprzętu, nie jest uszczelnienie, lecz zabezpieczenie elektryczne i mechaniczne prowadzonych przewodów przed zwarciami do korpusu oprawy. Prosty eksperyment, polegający na wlewaniu wody do otwartej komory osprzętu, nawet bez wymaganego normą ciśnienia, powoduje, że woda ta natychmiast poprzez otwór łączący obie komory, znajduje się w komorze źródła światła LED. Twierdzenie wykonawcy, że osłonka silikonowa przewodów elektrycznych pełni rolę uszczelki jest sprzeczne z wiedzą techniczną i praktyką. Podkreślono, że to nie Zamawiający miał udowodnić, że jak twierdzi Odwołujący „otwarcie komory osprzętu oprawy Odwołującego powoduje rozszczelnienie komory układu optycznego” ale właśnie Odwołujący, składając karty katalogowe, Raporty z badań, certyfikaty oraz próbki winien wykazać spełnienie tego warunku.

W odniesieniu do zarzutu II Zamawiający podkreślił, że postępowanie prowadzone jest w trybie „zaprojektuj i wybuduj”. Obowiązkiem wykonawcy będzie zaprojektowanie oraz zbudowanie oświetlenia, przy przestrzeganiu normy PN-EN 13201. Opis przedmiotu zamówienia dokonany jest zgodnie z ustawą Pzp, programem funkcjonalno-użytkowym (PFU), a nie dokumentacją projektową. Na wykonawcy ciąży obowiązek spełnienia wymagań Zamawiającego oraz odpowiednich norm. PFU, ze swej natury jest znacząco mniej szczegółowy niż dokumentacja projektowa. Dlatego trzeba się kierować wymaganiami Zamawiającego, a nie tylko zawartością PFU.

Podniesiono następnie, że Zamawiający w § 29 pkt 6 „Optyka” określił konieczność posiadania przez Odwołującego oprawy optyki asymetrycznej do oświetlenia przejść dla pieszych. Przejście dla pieszych jest jednym z elementów infrastruktury technicznej drogi, wymagającym szczególnej uwagi. Wg Polskiej Normy Oświetleniowej PN-EN 13201-2 przejście dla pieszych z punktu widzenia wymagań oświetleniowych zaliczane jest do miejsc niebezpiecznych. Ze względu na niski poziom ochrony przed skutkami wypadku osób pieszych powinny być zachowane wysokie wymagania dotyczące oświetlenia przestrzeni przejścia dla pieszych łącznie ze strefą oczekiwania. Wskazano także m.in., że do parametrów fotometrycznych, które powinny być uwzględniane przy ocenie jakości oświetlenia przejść dla pieszych można zaliczyć: pionowe natężenie oświetlenia w osi przejścia mierzone z kierunku ruchu pojazdu; równomierność pionowego natężenia oświetlenia wzdłuż osi przejścia dla pieszych; poziome natężenie oświetlenia na przejściu dla pieszych i w strefie oczekiwania; luminacja sylwetki pieszego i tła mierzona z kierunku ruchu pojazdu; kontrast luminacji sylwetki pieszego i tła; widzialność pieszego na przejściu; parametry olśnienia kierowcy na odcinku

drogi przed przejściem; prowadzenie wzrokowe kierowcy na odcinku drogi przed i za przejściem (usytuowanie latarni i opraw w sposób wyróżniający obszar przejścia dla pieszych spośród opraw oświetlenia ulicznego). Podkreślono, że z fizjologicznego punktu widzenia zadaniem oświetlenia ulicznego jest wytworzenie maksymalnie wysokiego kontrastu pomiędzy oświetlanym uczestnikiem ruchu a tłem, czyli powierzchnią drogi. W związku z tym na przejściach dla pieszych należy tak oświetlić sylwetkę pieszego, aby jednocześnie nie podnosić jaskrawości oświetlenia tła (drogi). Nie jest bowiem istotne jak mocno oświetlimy pieszego, lecz jaka jest różnica w jaskrawości (kontrast) pomiędzy pieszym a drogą. Do tego celu służą oprawy o asymetrycznym rozsyłu w płaszczyźnie 0-180. Doświetlają one bowiem tylko sylwetkę pieszego, nie zwiększając jaskrawości oświetlenia tła. W obszarze przejścia dla pieszych ze względu na potrzebę uzyskania wysokich poziomów luminacji pieszego i związane z tym zastosowanie opraw ze źródłami o znaczącym strumieniu świetlnym należy dążyć do unikania olśnienia emitowanego w kierunku oczu kierowców nadjeżdżających pojazdów. Często ograniczenie olśnienia z jednego kierunku ruchu może skutkować zwiększeniem jego poziomu z kierunku przeciwnego. Takie sytuacje mogą doprowadzić do obniżenia percepcji wzrokowej kierowcy. Zalecanym rozwiązaniem jest stosowanie opraw o niesymetrycznej bryle światła. Emisja wiązki świetlnej powinna być skierowana z kierunku ruchu pojazdu na sylwetkę pieszego.

Wskazano zatem, że w celu poprawy bezpieczeństwa niechronionych użytkowników dróg Zamawiający planuje właściwie oświetlić przejścia dla pieszych nie pogarszając przy tym estetyki zastosowanego oświetlenia oraz wymaga, aby oprawa zaproponowana przez wykonawcę miała rozsyły światła przystosowane do różnych sytuacji drogowych, w tym jednak charakterystyka winna być dedykowana na przejścia dla pieszych. Zaproponowana zaś przez Odwołującego rodzina opraw firmy Philips jest zestawem opraw o rozsyłu symetrycznym. Z danych złożonych razem z ofertą, można stwierdzić symetryczny rozkład izoluksów. Wykres biegunowy pokazuje rozsył w płaszczyznach 0-180 stopni, 90-270 stopni oraz dodatkowo w płaszczyźnie 20-200 stopni, ale żadna z krzywych nie wskazuje rozkładu asymetrycznego dla wskazanej optyki. Optyka asymetryczna jest zaś pożądana dla oświetlenia przejść dla pieszych z wymienionych wyżej powodów. W pokazanej rodzinie opraw Odwołującego zjawisko asymetrycznego rozkładu izoluksów nie występuje – zatem nie spełnia wymagań SIWZ. Podniesiono, że krzywa światłości w płaszczyźnie 0-180 jest symetryczna, tzn. oprawa świeci jednakowo na prawo i na lewo od miejsca swego montażu. Asymetrię rozsyłu w płaszczyznach 90-270 i 20-200 posiada każda oprawa uliczna. Nie każda zaś posiada asymetrię w płaszczyźnie 0-180, posiadają ją tylko oprawy ze specjalistycznym rozsyłem przeznaczonym dla przejść dla pieszych.

Zamawiający podkreślił ponadto, że Odwołujący nie załączył materiałów wskazujących, że proponowana przez niego oprawa spełnia wymagania SIWZ, w tym konieczność posiadania optyki przeznaczonej do oświetlenia przejść dla pieszych. Informacja ta nie była zawarta ani w załączonych plikach fotometrycznych ani w karcie katalogowej dostarczonej do Zamawiającego na skutek wezwania o uzupełnienie dokumentacji.

W uzupełnieniu odpowiedzi na odwołanie w odniesieniu do ww. zarzutu Zamawiający wskazał ponadto, że wbrew twierdzeniom Odwołującego nie musiał opisywać wymogów dotyczących opraw dla przejść dla pieszych, ze względu na to, że wymogi te szczegółowo opisane są w przywołanych przez Zamawiającego w treści SIWZ polskich normach. Przedstawiono przy tym wyciąg z normy PN-EN 12464-2. Podkreślono, że zaproponowana przez Odwołującego rodzina opraw firmy Philips jest zestawem opraw o rozsyle symetrycznym w płaszczyźnie 0-180 stopni. Na tą okoliczność przedstawiono diagram przedstawiający symetryczny rozkład izoluksów w płaszczyźnie 0-180 stopni. Podniesiono następnie, że skoro w pokazanej rodzinie opraw Odwołującego zjawisko asymetrycznego rozkładu izoluksów w wymaganej płaszczyźnie 0-180 stopni nie występuje, zatem nie spełnia to wymagań SIWZ.

W odniesieniu do zarzutu III, w odpowiedzi na odwołanie, Zamawiający wskazał, że Odwołujący przyznał, iż złożona przez niego próbka jest w sprzeczności ze złożonym certyfikatem ENEC i nie potwierdza zawartych w nim informacji. Próbki oraz karty katalogowe zostały złożone na wezwanie Zamawiającego, w świetle powyższego były elementem oferty i nie było już możliwości ich poprawienia. Wskazano także, że sprzeczność parametrów przeciwprzepięciowych próbki oprawy z wymaganiami SIWZ oraz złożonym raportem z badania ENEC skutkuje tym, że zaoferowana oprawa nie spełnia wymagań SIWZ.

W odniesieniu do zarzutu IV, Zamawiający wskazał, że zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 25 września 2000 r. (Dz. U. nr 85, poz. 957) od 2004 roku napięcie znamionowe wynosi 230 V +/- 10%. Tak więc zakres dopuszczalnych zmian napięcia w sieci niskiego napięcia może wynosić od 207 V do 253 V. Producenci urządzeń natomiast powinni swoje wyroby oznaczać odpowiednio do napięć znamionowych 230/400 V, a urządzenia te powinny pracować poprawnie, co najmniej w przedziale odchyień +/- 10% od napięcia znamionowego, tj. dla urządzeń jednofazowych w minimalnym przedziale 207 V – 253 V, wartości skutecznej. Zamawiający wskazał także, że z podanych na zasilaczu danych można wyprowadzić równanie regresji w celu obliczenia wartości współczynnika PF dla skutecznego napięcia dopuszczalnego w sieci w wysokości 253V, dla którego współczynnik PF przyjmuje wartość graniczną dopuszczoną w specyfikacji, tj. 0,95. Zamawiający przedstawił wniosek, że dla napięcia 245,64 V współczynnik PF przyjmuje wartość graniczną 0,950 i dalej będzie się

pomniejszał poniżej wartość dopuszczalnej 0,950. Zatem w ten sposób dowiedzione zostało, że współczynnik mocy mieści się poniżej progu minimalnego określonego SIWZ.

W odniesieniu do zarzutu nr V Zamawiający wskazał, że Odwołujący w zakresie sterowania przedstawił w ofercie opis systemu w oparciu o sterownik LIS/RT, w którym zostały przedstawione możliwości systemu. Materiały przedstawione w odwołaniu opierają się na systemie sterowania LIS-UNI w uzupełnieniu o sterownik OLC-230 DALI/MR. Mamy zatem do czynienia z dwoma różnymi urządzeniami. Istotne różnice pomiędzy przedstawionym w ofercie sterownikiem LIS/RT a przedstawionym w odwołaniu sterownikiem LIS-UNI są następujące: a) w sterowniku LIS/RT nie ma możliwości redundancji; b) sterownik LIS-UNI ma poszerzoną specyfikę o możliwość równoległej transmisji (PLC+radio) – wtedy sterownik wyposażony jest w sterownik komunikacji radiowej zgodne ze standardem IEEE 802.15.4 w technologii MESH, zatem posiada możliwość redundancji, c) MESH jest strukturą, która wykorzystuje jedno lub więcej połączeń w celu stworzenia topologii sieci kratowej. Struktura sieci MESH składa się z wielu węzłów, z których każdy ma łączność z kilkoma sąsiednimi. Topologia MESH nie narzuca stałej drogi przesyłania poszczególnych pakietów, zapewnia redundancję połączeń, odpowiednie algorytmy realizują procedurę automatycznego wyboru drogi, d) zgodnie z § 32 pkt 2 SIWZ Zamawiający wymagał gwiazdowej konfiguracji systemu, czyli takiej, w której większość opraw musi się kontaktować bezpośrednio z punktem zbiorczym. Dodatkowo Zamawiający wymaga, iż system musi zapewniać możliwość redundancji, e) topologia MESH jest strukturą kratową, zupełnie inną niż gwiazdowa konfiguracja systemu. W konkluzji Zamawiający stwierdził, że zarzut odwołania jest niezasadny, gdyż urządzenie przedstawione w ofercie nie gwarantuje redundancji, urządzenie przedstawione w odwołaniu różni się od urządzenia przedstawionego w ofercie, redundancja oparta na topologii typu MESH jest niezgodna z wymaganiami Zamawiającego (§ 32 pkt 2 SIWZ).

W odniesieniu do zarzutu VI, Zamawiający wskazał, że zgodnie z SIWZ karta katalogowa miała wskazywać na długość gwarancji dotyczącej diod LED. Ponieważ karty katalogowe zostały złożone na wezwanie Zamawiającego, nie istniała możliwość powtórnego wezwania do uzupełnienia lub poprawienia danych na złożonych kartach katalogowych. Podniesiono, że nietrafnym jest twierdzenie Odwołującego, że formularz oferty nie zawierał pozycji, w której należało wpisać deklarację o 10-letnim okresie gwarancji. Dowodem tym, zgodnie z treścią tabeli w SIWZ miały być dane zawarte w karcie katalogowej i oświadczeniu wykonawcy. Wymóg ten nie został zaś spełniony przez Odwołującego, co przyznał w treści odwołania.

Zgłoszenie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego złożył wykonawca ECM ENERGIA S.A., Rondo ONZ 1, 00-124 Warszawa. Izba stwierdziła skuteczność zgłoszonego przystąpienia i dopuściła ww. wykonawcę do udziału w postępowaniu w charakterze uczestnika.

Przystępujący w złożonym piśmie procesowym wskazał m.in., że rozsył oferowanych przez Odwołującego opraw ma kierunek światła, który jest skierowany w dwóch kierunkach jednakowo w płaszczyźnie 0-180 stopni, czyli w osi jezdni, co powoduje, że oprawa ta nie spełnia wymagań SIWZ w zakresie optyki o asymetrycznej charakterystyce dedykowanej do przejść dla pieszych. Przedstawiono na tą okoliczność diagramy przedstawiające symetryczny rozkład oświetlenia jezdni. Wskazano także, że opis przedmiotu zamówienia wyraźnie wskazuje, że przedmiotem zamówienia jest modernizacja na terenie miasta i gminy Andrychów. Logicznym jest więc, że przedmiot zamówienia obejmuje również swoim zasięgiem przejścia dla pieszych. Ponadto argumentowano, że Zamawiający zwracał uwagę na możliwość i zasadność przeprowadzenia wizji lokalnej na terenie robót. Wskazano również, że na etapie przed składaniem ofert żaden z wykonawców nie zadawał pytań w tym zakresie, co oznacza, że wykonawcy nie mieli wątpliwości, co do oczekiwań Zamawiającego. Podniesiono, że w zamieszczone przez odwołującego karcie katalogowej opraw w opisie dotyczącym optyki znajduje się informacja: rozsył drogowy średni (DM) lub szeroki (DW), co jednoznacznie wskazuje na rozsył symetryczny w osi jezdni. Nadmieniono, że karta ta została przedstawiona po wezwaniu Zamawiającego i nie znajduje się w niej w żaden sposób jasno określona informacja o posiadaniu asymetrycznej charakterystyki do oświetlenia przejść dla pieszych.

W toku rozprawy strony podtrzymały swoje stanowiska.

Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

W pierwszej kolejności Izba stwierdziła, że nie zachodzą przesłanki do odrzucenia odwołania, a Odwołujący posiada legitymację do wniesienia odwołania wymaganą w art. 179 ust. 1 Pzp.

Po przeprowadzeniu rozprawy, uwzględniając zgromadzony materiał dowodowy, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia i stanowiska stron oraz uczestnika postępowania, Izba uznała, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp, zamawiający odrzuca ofertę jeżeli jej treść nie odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

W ocenie Izby, decyzję Zamawiającego o odrzuceniu oferty Odwołującego należało uznać za prawidłową – pomimo tego, że nie wszystkie argumenty wskazane w uzasadnieniu tej decyzji zasługiwały na akceptację. W ocenie składu orzekającego Izby niezgodność oferty Odwołującego z treścią Siwz nie zaistniała w odniesieniu do następujących parametrów techniczno-użytkowych: a) Konstrukcji oprawy; b) Ochrony przeciwprzepięciowej; oraz c) Współczynnika mocy. Pomimo powyższego, decyzja o odrzuceniu oferty była, co do zasady prawidłowa, gdyż zdaniem składu orzekającego Izby, Zamawiający w sposób uprawniony uznał, że w zakresie parametru Optyka oraz w odniesieniu do wymogów związanych z systemem sterowania i zarządzania oświetleniem, oferta Odwołującego nie odpowiadała treści SIWZ.

Co do nieuznanych przez Izbę podstaw faktycznych odrzucenia oferty, należy wskazać, że:

W odniesieniu do „Konstrukcji oprawy”:

W § 29 pkt 1 SIWZ, Zamawiający zawarł następującą wymaganą wartość parametru: *„Obudowa oprawy wykonana z wysokociśnieniowego odlewu aluminium. Dwukomorowa budowa oprawy zapewniająca, że otwarcie komory osprzętu nie powoduje rozszczelnienia komory układu optycznego. Układ optyczny – system modułowy z diodami LED umożliwiającymi demontaż poszczególnych modułów. Dostęp do elementów elektrycznych w komorze oprawy bez konieczności użycia narzędzi po zwolnieniu klipsa ze stali nierdzewnej (toolfree). Elementy elektryczne zintegrowane na płycie w komorze oprawy wymienne bez użycia narzędzi (toolfree). Wymiana elementów elektrycznych zintegrowanych na płycie nie powoduje konieczności demontażu obudowy oprawy w tym komory optycznej”*. W kolumnie „Dowód spełnienia wymagania” Zamawiający podał: „KT”.

W § 29 pkt 10 i 11 SIWZ, Zamawiający – w odniesieniu do stopnia szczelności komory optycznej (10) oraz stopnia szczelności komory osprzętu (11) wskazał: min. IP 66.

Pismem z dnia 8 grudnia 2014 r., w odpowiedzi na pytanie nr 8 o treści: *„W § 29 tabeli w pkt 1 Zamawiający podaje wymaganie, aby oprawa była dwukomorowa i dostęp do komory następował po zwolnieniu klipsa ze stali nierdzewnej. Natomiast w pkt 4.1. w ppkt 3 Zamawiający zezwala na zastosowanie równoważnego produktu pod warunkiem spełnienia przez niego parametrów zawartych w opisie i nie gorszych od wymaganych. „Dwukomorowość” i klips ze stali nierdzewnej są elementami technologicznymi i jako takie nie*

mogą decydować o wyborze sprzętu. Istotnym parametrem związanym z konstrukcją oprawy jest niewątpliwie szczelność – a tego parametru nikt nie kwestionuje. Oprawy oświetleniowe wykonane w technologii LED charakteryzują się bardzo długim okresem eksploatacji bez konieczności przeprowadzania częstych czynności serwisowych (np. wymiana źródła światła). Dodatkowo Zamawiający wymaga min. 10-cio letniego okresu gwarancji co przekłada się na bezawaryjną pracę oprawy oświetleniowej w długim okresie i ilość komór w jakie jest wyposażona oprawa nie ma nic wspólnego z jej prawidłową pracą. Co do klipsa, to jego rolą jest szczelne zamknięcie oprawy, a także to by podczas całego czasu eksploatacji nie korodował. Zapisy takie naruszają art. 29 ust. 2. Wnosimy o zmianę zapisu na zastosowanie oprawy LED jedno lub dwukomorowych oraz na zastosowanie klipsa wykonanego z materiału odpornego na warunki atmosferyczne” Zamawiający wskazał, że: „Zamawiający dopuszcza oprawy dwukomorowe. Zamawiający dopuszcza również oprawy jednokomorowe o ile otwarcie komory głównej nie powoduje rozszczelnienia panelu LED. W przypadku opraw jednokomorowych Zamawiający wymaga szczelności na poziomie nie mniejszym niż IP 67 dla całości oprawy potwierdzone kartą katalogową oraz instrukcją obsługi/ montażu w języku polskim”.

Odwołujący w dokumencie złożonym wraz z ofertą „Struktura opraw po modernizacji” wskazał na następujące typy opraw: BGP 203 1xLED 40/740 DM; BGP 203 1xLED 50/740 DM; BGP 203 1xLED 60/740 DM; BGP 204 1xLED 80/740 DM; BGP 204 1xLED 100/740 DM; BGP 204 1xLED 120/740 DM. Do oferty Odwołujący załączył deklaracje zgodności WE, dokument pn. Licencja na korzystanie z europejskiego znaku ENEC, załącznik do świadectwa (rodzina produktów UniStreet; typ model: m.in. BGP 203, BGP 204).

Pismem z dnia 13 stycznia 2015 r., Zamawiający działając na podstawie art. 26 ust. 3 Pzp, wezwał Odwołującego do uzupełnienia dokumentów, tj.: próbek opraw po 1 szt. dla wybranych dwóch mocy z typoszeregu oprawy, przewidzianych do zastosowania wraz z ich kartami katalogowymi potwierdzającymi dane techniczne. Zamawiający wskazał, że zgodnie z zapisami w SIWZ:

- § 11 pkt 4.3. wykonawcy w celu wykazania, że zaproponowany sprzęt spełnia wymagania zamawiającego, obowiązani są złożyć: oświadczenia i dokumenty potwierdzające spełnianie przez oferowane roboty wymagań określonych przez Zamawiającego, w szczególności: karty katalogowe, próbki oraz obliczenia fotometryczne wykazujące brak sprzeczności z normą oświetleniową PN-EN 13201, wg standardu opisanego w Rozdziale 4;
- § 30 pkt 3 Zamawiający żąda od wykonawców składających oferty do złożenia wraz z ofertą próbek opraw po 1 szt. dla wybranych dwóch mocy z typoszeregu opraw przewidzianych do zastosowania, wraz z ich kartami katalogowymi potwierdzającymi dane techniczne.

W wezwaniu Zamawiający wskazał, że Odwołujący do złożonej oferty nie załączył ww. próbek oraz kart katalogowych.

W odpowiedzi na wezwanie, Odwołujący przy piśmie z dnia 14 stycznia 2015 r. przekazał: 1. Kartę katalogową opraw Unistreet BGP wraz z deklaracją zgodności oraz certyfikatem ENEC nr 0108/ENEC/14 potwierdzające spełnianie wymagań zamawiającego; 2. Próbkę opraw marki Philips Unistreet po 1 szt. dla wybranych dwóch mocy, tj. – BGP 203 LED60-/740 54W /910925439143; - BGP 204 LED100-/740 89,5W /910925439182. W załączonej deklaracji zgodności WE podano m.in. oznaczenie IP 66. W załączniku do świadectwa w odniesieniu do stopnia ochrony podano: IP 66.

W ocenie składu orzekającego Izby uznanie, iż oferta Odwołującego w odniesieniu do parametru „Konstrukcja oprawy” jest niezgodna z treścią SIWZ, nie zasługiwało na akceptację. W uzasadnieniu odrzucenia oferty Odwołującego, w odniesieniu do parametru „Konstrukcja oprawy”, Zamawiający podał, że otwarcie komory osprzętu powoduje rozszczelnienie komory układu optycznego z uwagi na brak dławika pomiędzy komorami.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że w treści specyfikacji Zamawiający nie poczynił zastrzeżeń, które następnie uczynił podstawą swojej oceny w tym zakresie. W treści specyfikacji Zamawiający nie określił bowiem, że pomiędzy komorami, tj. komorą osprzętu oraz komorą układu optycznego, musi znajdować się dławik.

Następnie, Zamawiający wskazał w § 29 pkt 1 SIWZ, że za dowód spełnienia wymagania będzie uznana Karta katalogowa. Dokumenty złożone przez Odwołującego w odpowiedzi na wezwanie przedstawiały dane wskazujące na spełnienie wymogu dotyczącego szczelności oprawy i komór (IP 66).

W istocie o decyzji Zamawiającego przesądziły nie powyższe dokumenty i informacje w nich zawarte, ale oględziny przedłożonych przez Odwołującego próbek, w wyniku których Zamawiający uznał, że otwór łączący komory, przez który przebiegały kable zasilające, nie posiada dławika, a tym samym nie jest uszczelniony w stopniu gwarantującym, że otwarcie komory osprzętu nie spowoduje rozszczelnienia komory układu optycznego.

Izba uznała argumenty Odwołującego, iż Zamawiający nie wykazał, na jakiej podstawie i w oparciu o jakie badania, uznał ostatecznie, że w przypadku oferty Odwołującego otwarcie komory osprzętu powoduje rozszczelnienie komory układu optycznego. Jeżeli wykonawca złożył dokumenty wymagane w tym zakresie dla udowodnienia spełnienia wymogu i dokumenty te potwierdzały szczelność na poziomie IP 66, to ciężar udowodnienia okoliczności przeciwnych, które stanowiły podstawę wniosku o nie spełnienie wymogu SIWZ, spoczywał w tym zakresie na Zamawiającym – który dokumentom tym odmówił wartości

dowodowej, opierając się na wnioskach z przeprowadzonych oględzin złożonych próbek. Jednocześnie, w świetle dopuszczenia przez Zamawiającego opraw jednokomorowych, Izba nie uznała, by Zamawiający był uprawniony do przypisania istotnego znaczenia okoliczności braku dławika pomiędzy komorami – a w istocie okoliczności, iż otwór łączący komory nie był uszczelniony w sposób eliminujący możliwość dostępu wody, pyłów, itp., gdyż między kablami zasilającymi (osłonką tych kabli) a brzegiem otworu występowała milimetrowa przerwa, teoretycznie pozwalająca na taki dostęp. Zamawiający uznał, iż taka sytuacja skutkuje niejako automatycznie rozszczelnieniem komory układu optycznego, a więc świadczy o niezgodności z treścią SIWZ. Izba miała jednak na uwadze, że Zamawiający odpowiedzią na pytanie nr 8 w sposób zasadniczy zliberalizował swoje podejście do kwestii szczelności komory układu optycznego. Zamawiający dopuścił bowiem oprawy jednokomorowe wskazując przy tym na wymóg, by otwarcie komory głównej nie powodowało rozszczelnienia panelu LED. W świetle tego faktu Izba uznała za przekonujące argumenty Odwołującego, iż Zamawiający dopuszczając oprawy jednokomorowe dał wyraz temu, że istotne jest dla niego, by po otwarciu oprawy zachowana została szczelność panelu optycznego (panelu LED). W konsekwencji, jeżeli w przypadku opraw jednokomorowych – gdzie komora osprzętu i komora układu optycznego jest wspólna – otwarcie pokrywy oprawy powoduje niewątpliwie odsłonięcie całości, w tym układu optycznego (a więc skutkuje w ocenie Izby możliwością dostępu powietrza, wody, itp.), to Zamawiający nie powinien był dyskwalifikować oferty Odwołującego z oprawą dwukomorową, w której ten teoretyczny dostęp mógł wynikać z faktu istnienia bardzo wąskiego otworu łączącego poszczególne komory. Nie był kwestionowany fakt, iż w oprawie Odwołującego panel LED jest zabezpieczony poprzez szybkę mocowaną śrubami. Podobne rozwiązanie funkcjonuje w oprawach jednokomorowych. Jeżeli w oprawach jednokomorowych otwarcie komory głównej nie stanowiło dla Zamawiającego o automatycznym niejako rozszczelnieniu panelu LED to tym bardziej w oprawie dwukomorowej Odwołującego (gdzie teoretyczna możliwość dostępu pyłów, wody, itp. była nieporównywalnie mniejsza, niż w oprawie jednokomorowej, w której otwarcie oprawy powoduje odsłonięcie całości) Zamawiający nie miał podstaw do zdyskwalifikowania rozwiązania zaproponowanego przez Odwołującego. Inne podejście prowadziłoby zdaniem Izby do nierównego potraktowania wykonawców. W przypadku wykonawcy oferującego oprawę jednokomorową Zamawiający w istocie nie badałby, czy otwarcie komory powoduje rozszczelnienie układu optycznego (jako całości; skupiając się w zasadzie na szczelności panelu LED), gdyż samo otwarcie komory głównej byłoby równoznaczne z odsłonięciem tego układu, zaś w przypadku opraw dwukomorowych kwestia szczelności panelu LED byłaby wtórna, gdyż Zamawiający dyskwalifikowałby oprawę, która posiada osłonięcie komory układu optycznego, lecz jedynie

nie posiada uszczelnienia wąskiego otworu łączącego komory, co nie oznacza, iż z uwagi na tą wąską szczelinę dochodzi automatycznie do rozszczelnienia panelu LED (a i tak dostęp ewentualny pyłów, wody, itp. w przypadku otwarcia oprawy, jest w tym rozwiązaniu nieporównywalnie mniejszy niż w przypadku odsłonięcia oprawy jednokomorowej, gdzie komora układu optycznego nie jest oddzielona odrębną osłonką).

Reasumując, w świetle udzielonej przez Zamawiającego odpowiedzi Izba podzieliła argumentację Odwołującego, że istotą wymogu Zamawiający uczynił to, by otwarcie komory oprawy nie powodowało rozszczelnienia panelu LED. W odniesieniu do tej kwestii Zamawiający winien był oceniać ofertę Odwołującego – tak, jak by to uczynił, w sytuacji gdyby zaoficerowana przez Odwołującego oprawa była oprawą jednokomorową. Zamawiający nie ustalił, że wąski otwór łączący komory powoduje rozszczelnienie panelu LED. Skupił się natomiast na tym, że wąska szczelina w tym otworze świadczy o rozszczelnieniu panelu układu optycznego, podczas, gdy jednocześnie dopuścił oprawy jednokomorowe, w których komora osprzętu i układu optycznego jest wspólna (wewnątrz oprawy układ optyczny nie jest odrębnie odsłonięty, a więc w ogóle odpada kwestia, czy panel ten jest obudowany w sposób eliminujący jego rozszczelnienie po otwarciu pokrywy oprawy). W konsekwencji, jeżeli Zamawiający akceptował oprawy jednokomorowe, dając wyraz temu, że szczelność komory układu optycznego nie jest najistotniejsza, a istotne jest zachowanie szczelności samego panelu optycznego – panelu LED, to nie powinien był dyskwalifikować oferty Odwołującego w oparciu o okoliczności faktyczne wskazane w tym zakresie w uzasadnieniu odrzucenia oferty, tym bardziej – jak wskazano powyżej – że w treści SIWZ nie postawił wymogu dotyczącego dławika pomiędzy komorami, a brak tego dławika uczynił także podstawą stwierdzenia niezgodności oferty z treścią SIWZ.

W odniesieniu do „Ochrony przeciwprzebieciowej”:

W § 29 pkt 15 SIWZ Zamawiający wskazał w wymaganej wartości parametru Ochrona przeciw przebieciowa: wybranych opraw ochrona przebiec do 10 kV. Jako dowód spełnienia przedmiotowego wymagania Zamawiający wskazał na Kartę katalogową. Dokumenty złożone przez Odwołującego wskutek wezwania zawierały informację na temat ochrony przeciwprzebieciowej. W karcie katalogowej w pozycji opcje zawarto informację: zabezpieczenie przeciwprzebieciowe (10 kV). W załączniku do świadectwa w objaśnieniu oznaczeń stosowanych w oznakowaniu opraw wskazano w pkt 10: SRG – zabezpieczenie przeciwprzebieciowe 10 kV. Podobnie informacja ta zawarta została w tabeli stanowiącej część złożonego załącznika do świadectwa.

W uzasadnieniu decyzji o stwierdzeniu w tym zakresie niezgodności oferty z treścią SIWZ Zamawiający podał, że ochrona przepięciowa załączonej do oferty próbki opraw Philips BGP 203 oraz BGP 204 wynosi 4 kV.

Wbrew twierdzeniom Zamawiającego, Odwołujący nie przyznał, ani nie potwierdził, że ochrona przeciw przepięciowa załączonej do oferty próbki wynosi do 4 kV. Jednocześnie, w toku rozprawy Zamawiający wskazał, że certyfikat załączony do próbki – a więc dokument, który Zamawiający wskazał, jako dowód spełnienia wymagania – wskazywał na poziom 10 kV. Zamawiający przyznał również, że swoją decyzję oparł na badaniu karty katalogowej zasilacza, stwierdzając, że instrukcja przewiduje odporność udarową na poziomie 4 kV.

W świetle powyższych okoliczności Izba nie uznała trafności wniosku Zamawiającego o niezgodności oferty Odwołującego z treścią SIWZ w zakresie ww. parametru. Zamawiający powziął swój wniosek w istocie na podstawie badania karty katalogowej zasilacza, zgodnie zaś z treścią SIWZ poziom ochrony miał odnosić się do wybranych opraw (i karty katalogowe tych opraw stanowiły dowód spełnienia warunku). Zamawiający sam przyznał, że złożony przez Odwołującego dokument wskazywał w odniesieniu do oprawy na poziom 10 kV. Nie jest zrozumiałe dlaczego Zamawiający – wskazując w treści SIWZ, że tego rodzaju dokument będzie akceptował, jako dowód spełniania warunku – następnie zdyskredytował ten dokument, opierając się przy tym na informacjach odnoszących się tylko do zasilacza. Skoro, jak stwierdził w toku rozprawy sam Zamawiający, pomiędzy kartami katalogowymi, a złożoną próbką występowały, zdaniem Zamawiającego, sprzeczności to Zamawiający winien w tym przypadku dążyć do ich wyjaśnienia, a nie z góry przyjmować brak spełnienia wymogu. Zamawiający miał bowiem dokumenty, których wymagał, jako dowód spełnienia wymogu i dokumenty wskazywały na poziom 10 kV. Zamawiający nie przedstawił rzeczowych argumentów, dlaczego w tym przypadku przypisał nadrzędne znaczenie informacjom, które wywiódł z badania próbki złożonej przez Odwołującego, odmawiając jednocześnie wartości dowodowej dokumentom, które zostały złożone stosownie do zapisów SIWZ. Skoro Zamawiający stwierdził sprzeczność w tym zakresie to winien był ją wyjaśnić, a jeżeli nie widział podstaw ku temu, winien był przedstawić rzeczowe uzasadnienie, dlaczego w tym konkretnym przypadku to informacje wynikające z badania zasilacza, a nie informacje wynikające z kart katalogowych, przesądzały w sposób jednoznaczny o tym, że wymóg nie został spełniony. Tego rodzaju argumentów Zamawiający, w ocenie Izby, nie przedstawił. Przeciwnie, wskazując na to, że stwierdził sprzeczność informacji z karty katalogowej (która potwierdzała poziom 10 kV) z informacjami powziętymi wskutek badania próbki, jak również wskazując, że swój wniosek oparł na badaniu zasilacza, Zamawiający potwierdził, zdaniem Izby, że w tym przypadku koniecznym byłoby wezwanie Odwołującego do złożenia wyjaśnień.

Powyższy wniosek potwierdziły także dowody złożone na rozprawie przez Odwołującego. W ocenie Izby, dowody te nie były dowodami spóźnionymi. W tym zakresie należało uznać argumenty Odwołującego, iż potwierdzały one informacje zawarte już w dokumentach, które zgodnie z treścią SIWZ, Zamawiający wskazał, jako dowody wymagane dla potwierdzenia spełnienia postawionego wymagania. Złożenie przez Odwołującego sprawozdania z badań odporności na udary, w którym wskazano, że oprawa spełnia wymagania odporności na udary wg PN-EN 61000-4-5:2010P, poziom 10 kV, nie miało w tym przypadku na celu dowodzenia dopiero przed Izbą spełnienia przedmiotowego wymogu (gdyż to byłoby działaniem nieuprawnionym z uwagi na to, że to na etapie postępowania o udzielenie zamówienia, a nie dopiero na etapie postępowania odwoławczego, wykonawca ma udowodnić w pierwszej kolejności zamawiającemu spełnienie wymogu), lecz było działaniem nakierowanym na potwierdzenie okoliczności zawartych uprzednio w złożonych już wraz z ofertą dowodach, a więc także nakierowanym na potwierdzenie zaniechania do złożenia wyjaśnień – w sytuacji, gdy Zamawiający stwierdził sprzeczność tych informacji ze złożoną próbką oprawy, bez uzasadnienia przyczyn zdyskredytowania tych dokumentów i nadania nadrzędnego znaczenia swoim wnioskowi powziętym wskutek badania złożonej próbki. Z uwagi jednak na to, że odrzucenie oferty, co do zasady, było prawidłowe to kwestia braku wezwania do wyjaśnień nie mogła samodzielnie skutkować uwzględnieniem odwołania, nie mając przy tym wpływu na końcowy wynik postępowania.

W odniesieniu do „Współczynnika mocy”:

W § 29 pkt 20 SIWZ Zamawiający wskazał na wymóg, aby współczynnik mocy był > 0,95. Jako dokument wymagany w celu udowodnienia spełnienia przedmiotowego wymogu Zamawiający podał: Karta katalogowa. Jednocześnie na mocy § 29 pkt 14 SIWZ Zamawiający wymagał, aby oprawy miały zasilanie napięciem sieciowym 220-240V. Dla uzasadnienia niezgodności oferty z treścią SIWZ Zamawiający wskazał w tym zakresie, że współczynnik mocy dla próbki opraw Philips BGP 203 oraz BGP 204 dla jednego zakresu napięcia 277V wynosi 0,93. Podstawą odrzucenia oferty Zamawiający uczynił więc współczynnik mocy dla napięcia 277V, co nie znajdowało zdaniem Izby, oparcia w treści SIWZ.

Ponadto, Izba nie uznała argumentów przedstawionych w odpowiedzi na odwołanie, iż zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 25.09.2000 r. (Dz. U. nr 85 poz. 957) od 2004 r. napięcie znamionowe wynosi 230 V +/- 10%, a więc zakres dopuszczanych zmian napięcia sieci niskiego napięcia, z uwagi na ww. rozporządzenie, wynosił w tym postępowaniu od 207 V do 253 V. Zamawiający, jako przedział napięcia podał w treści SIWZ 220-240V. W odpowiedzi na odwołanie przedstawił zaś twierdzenia, że zakres ten – z uwzględnieniem ww. przepisów – może być od 207 V do 253 V. Dlatego też zakresu Zamawiający przedstawił w

odpowiedzi na odwołanie wyliczenia wskazując, że dla napięcia 245,64 V współczynnik przyjmuje wartość graniczną 0,950 i dalej będzie się pomniejszał poniżej wartości dopuszczalnej 0,950. Zamawiający wskazał także w toku rozprawy, że napięcie 220-240 V to wartości nominalne, jeżeli zaś Zamawiający przywołał ww. rozporządzenie to rzeczywiste napięcie zmierzone w sieci może być od 207 do 253 V. Analiza treści SIWZ wskazywała jednak, że Zamawiający wcale nie odwołał się do ww. rozporządzenia. Akt prawny przywołany w odpowiedzi na odwołanie jest przy tym aktem archiwalnym (zastąpionym rozporządzeniem z dnia 20 grudnia 2004 r., Dz. U. 2005.2.6, uchylonym następnie rozporządzeniem z dnia 4 maja 2007 r., Dz. U. 2007.93.623, które w przepisach przejściowych i końcowych stanowi (podobnie, jak wcześniejsze rozporządzenia), że dopuszcza się, aby wartość napięcia w sieci niskiego napięcia zasilającego mieściła się, od dnia 1 stycznia 2009 r., w przedziale 230/400 V +10% / - 10%) - § 46 rozporządzenia). Zamawiający, wbrew podnoszonym argumentom, nie przywołał ww. rozporządzenia, ani rozporządzenia aktualnie obowiązującego. Ponadto, przepis obowiązującego rozporządzenia stanowi jedynie, że dopuszcza się aby wartość napięcia w sieci niskiego napięcia zasilającego mieściła się, od dnia 1 stycznia 2009 r., w przedziale 230/400 V +10% / - 10%. Trudno wywodzić z tego przepisu istnienie normy o charakterze nakazu/obowiązku. Zamawiający nie zawarł w treści SIWZ zastrzeżenia, że podany przedział napięcia (220-240 V) odnosi się jedynie do wartości nominalnych, a tym samym, że postawiony wymóg dotyczący współczynnika mocy odnoszony powinien być do napięcia znamionowego z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyłeń (+/- 10%). W konsekwencji, wyliczenia zawarte w odpowiedzi na odwołanie, odniesione do przedziału przekraczającego ten wskazany w SIWZ (220-240V) należało uznać za bezprzedmiotowe dla potwierdzenia niezgodności oferty z treścią SIWZ. Tym bardziej argumentem na rzecz uznania niezgodności oferty z treścią SIWZ nie mogła być w tym zakresie, zdaniem Izby, wysokość współczynnika dla napięcia 277V (wykraczającego nie tylko ponad zakres z treści SIWZ, ale także ponad zakres odchyłeń podany przez Zamawiającego w treści odpowiedzi na odwołanie, tj. 207 do 253 V). Zamawiający nie wykazał przy tym, by urządzenia zaoferowane przez Odwołującego nie pracowały prawidłowo w przedziale napięcia 220-240V. Reasumując, skoro Zamawiający przewidział w treści SIWZ przedział napięcia znamionowego sieci 220-240V, wbrew twierdzeniom z odpowiedzi na odwołanie, nie przywołał w treści SIWZ rozporządzenia, które mogłoby ewentualnie wskazywać na inny (szerszy) zakres w odniesieniu, do którego zachowane musiałyby być wymagane minimum wartości współczynnika mocy, to powinien oceniać zgodność oferty w odniesieniu do tego, co zostało ujęte w treści specyfikacji. Już wyliczenia Zamawiającego zawarte w odpowiedzi na odwołanie dawały natomiast podstawę do uznania, że dla zakresu 220-240V wymóg ten jest spełniony (skoro wartość graniczna miała

być dla napięcia wyższego, tj. 245,64 V). Ponadto, Odwołujący przedłożył w tym zakresie dowód potwierdzający spełnienie wymogu dotyczącego współczynnika mocy dla zakresu 220-240V i dowód ten Izba uznała za dopuszczalny i wiarygodny.

Pomimo powyższego, odrzucenie oferty było, w ocenie składu orzekającego Izby, uzasadnione z uwagi na niezgodność oferty z treścią SIWZ w zakresie wymogów dotyczących „Optyki” oraz systemu sterowania i zarządzania oświetleniem.

W § 29 pkt 6 SIWZ Zamawiający w odniesieniu do wymaganej wartości parametru „Optyka” podał: „System optyczny zgodny z normą (wg PN-EN 12464-2), zapewniający pełne ograniczenie światła niepożądanego. Spełniający normę o bezpieczeństwie fotobiologicznym. Posiadająca różne rozsyły światła dostępne w standardzie, zapewniających optymalizację do różnych sytuacji drogowych, w tym jednak o asymetrycznej charakterystyce dedykowanej do przejść dla pieszych. Element kształtujący optykę wykonany w postaci soczewek zintegrowanych z niskoluminacyjną charakterystyką światła ograniczający świecenie w górną półprzestrzeń do poziomu 0cd/m² od kąta 90 stopni w górę. Możliwość wymiany układu optycznego lub/i diod LED niezależnie”. Podobnie w treści PFU (załącznik nr 8 do SIWZ) Zamawiający w odniesieniu do Optyki wskazał na system optyczny zgodny z normą (wg PN-EN 12464-2), a w wymaganiach w stosunku do przedmiotu zamówienia (D-07.07.01 Oświetlenie drogowe) powtórzył także wymóg dotyczący posiadania różnych rozsyłów światła dostępnych w standardzie, zapewniających optymalizację do różnych sytuacji drogowych, w tym jedna o asymetrycznej charakterystyce dedykowanej do przejść dla pieszych. W § 29 pkt 6 SIWZ, jako dowody spełnienia wymagania, Zamawiający wskazał na Karty katalogowe i Raporty z badań niezależnego laboratorium – dla PN-EN 12464-2.

W pierwszej kolejności Izba nie uznała twierdzeń Odwołującego, że Zamawiający nie żądał oświetlenia przejść dla pieszych, tylko oświetlenia odcinków ulicznych. Słusznie argumentował Przystępujący, że z uwagi na opis przedmiotu zamówienia dla wykonawców powinno być jasne, że przedmiot zamówienia obejmuje swoim zasięgiem również przejścia dla pieszych. Treść SIWZ, w tym zwrócenie uwagi na wymóg zaoferowania opraw z rozsyłem o asymetrycznej charakterystyce dedykowanej dla przejść dla pieszych, także nie pozostawiała żadnych wątpliwości w tym zakresie. Zamawiający w treści § 29 pkt 6 SIWZ w sposób jasny wskazał, że wymaga charakterystycznej asymetrii rozsyłu dedykowanej do przejść dla pieszych. Jednocześnie Zamawiający odwołał się w tym zakresie do normy, która – jak argumentowano w toku rozprawy – zawęża zakres opraw dla przejść dla pieszych do tego, że asymetria musi być wykazana w płaszczyźnie 0-180 stopni. Także dowody wymagane dla potwierdzenia spełnienia wymagania Zamawiający odniósł do normy PN-EN 12464-2.

Powyższym, w ocenie Izby, Zamawiający wskazał wykonawcom w sposób jednoznaczny, że wymaga oprawy ze specjalistycznym rozsyłem przeznaczonym dla przejść dla pieszych, która wymaganą asymetrię rozsyłu posiada w płaszczyźnie 0-180 stopni. Asymetrię rozsyłu w płaszczyznach 90-270 i 20-200 posiada bowiem każda oprawa uliczna. Nie każda zaś posiada asymetrię w płaszczyźnie 0-180, posiadają ją tylko oprawy ze specjalistycznym rozsyłem przeznaczonym dla przejść dla pieszych. Skoro więc asymetrię rozsyłu w płaszczyznach 90-270 i 20-200 posiadają wszystkie oprawy, nie mające specjalnego przeznaczenia do oświetlenia przejść dla pieszych, to logicznym jest, że skoro Zamawiający wymagał by oprawa posiadała asymetrię o charakterystyce dedykowanej (podkreślenie Izby) do przejść dla pieszych, to asymetria ta powinna występować w tym przypadku, mając na uwadze normę przywołaną przez Zamawiającego w treści SIWZ, w płaszczyźnie 0-180 stopni. Oprawy zaoferowane przez Odwołującego w płaszczyźnie 0-180 stopni nie posiadały natomiast asymetrycznego rozsyłu. Złożone przez Odwołującego oświadczenie producenta, iż oprawy Unistreet BGP 203 i BGP 204 o symbolu DW mogą być stosowane do oświetlenia przejść dla pieszych, nie mogło stanowić dowodu wskazującego na błędną ocenę Zamawiającego. Oświadczenie to nie mogło, zdaniem składu orzekającego Izby, przesądzać o tym, że zaoferowane oprawy posiadają asymetrię, którą można uznać za charakterystyczną i dedykowaną dla przejść dla pieszych, zgodnie z wymogami zawartymi w treści SIWZ niniejszego postępowania. To, że układ optyczny może być stosowany do oświetlenia przejść dla pieszych nie jest równoznaczne z tym, że jest to układ o asymetrycznej charakterystyce dedykowanej do przejść dla pieszych – w tym postępowaniu asymetrii wymaganej w płaszczyźnie 0-180 stopni. Izba uznała argumenty Zamawiającego, że poprzez odwołanie się do polskich norm Zamawiający w sposób wyraźny wskazał wykonawcom na istotę stawianego wymogu. Odwołując się do normy PN-EN 12464-2 w parametrze Optyka, Zamawiający zawęził wymóg do konieczności posiadania przez oprawę asymetrii w płaszczyźnie 0-180 stopni. Diagramy złożone w toku rozprawy potwierdzały zaś, że w tej płaszczyźnie oprawy Odwołującego asymetrii nie posiadają. Wskazuje na to także diagram przedstawiony w oświadczeniu producenta złożonym przez Odwołującego. Oprawa posiadająca symetryczny rozsył w płaszczyźnie 0-180 stopni nie spełniałaby w konsekwencji współczynników zawartych w ww. normie (m.in. wartość natężenia światła i współczynnika olśnienia). Zamawiający wskazując ww. normę wskazał na wymagania służące zarówno natężeniu naświetlenia, tak by pieszy był widoczny, jak również służące wyeliminowaniu możliwości oślepienia nadjeżdżających kierowców. Izba uznała tym samym argumentację Zamawiającego, że gdyby użyć oprawy o symetrycznym rozsyłu w płaszczyźnie 0-180 stopni to kierowcy nadjeżdżający do przejścia dla pieszych byłiby oślepiani. Z tego też względu Zamawiający wymagał oprawy,

która nie świeci w kierunku nadjeżdżających kierowców, jednocześnie intensywnie oświetlając przejście dla pieszych. Uzyskanie tego w przypadku oprawy z symetrycznym rozsylem w płaszczyźnie 0-180 stopni nie jest natomiast możliwe. Postawione przez Zamawiającego szczególne wymogi w tym zakresie Izba uznała za uzasadnione, mając na uwadze m.in. to, że mają one służyć zwiększeniu bezpieczeństwa i ochrony pieszych.

Odwołujący w toku rozprawy wskazał, że przywołana przez Zamawiającego norma (norma wskazana w § 29 pkt 6 SIWZ) narzuca poziom współczynnika ośnienia, jak i poziom natężenia oświetlenia na przejściu dla pieszych. W ocenie Izby, nie udowodnił, że zastosowanie zaoferowanych przez niego opraw zawierających optykę o rozsyle drogowym średnim DM lub szerokim DW, pozwala na spełnienie tych wartości i parametrów. Nie udowodniono także, by oprawy te posiadały – zgodnie z wymogiem Zamawiającego – asymetryczny rozsył w płaszczyźnie 0-180 stopni. Jako zasadne należało ocenić argumenty Zamawiającego, że złożone wskutek wezwania dokumenty, jak również przedłożone pliki fotometryczne nie stanowiły dowodu, że zaoferowana przez Odwołującego oprawa spełnia wymagania SIWZ. Brak tego rodzaju dowodów potwierdził pośrednio sam Odwołujący, który argumentował w toku rozprawy, że Zamawiający nie wymagał wyliczeń dla przejść dla pieszych oraz, że gdyby Zamawiający określił, iż na danym odcinku trzeba zaprojektować przejście to wówczas wykonawca musiałby udowodnić, że oprawa spełnia wszystkie wymogi normy. Argumentami na rzecz odwołania nie mogły być także twierdzenia, że Zamawiający nie określił w specyfikacji płaszczyzn rozsylu, czy parametrów opraw dedykowanych dla przejść dla pieszych. Zamawiający odwołał się do normy, co było zdaniem Izby wystarczające i zrozumiałe dla innych oferentów. Jeżeli zdaniem Odwołującego przyjęty przez zamawiającego opis był niejednoznaczny to Odwołujący miał prawo zadawania pytań na etapie specyfikacji, czego nie uczynił.

W odniesieniu do systemu sterowania i zarządzania oświetleniem:

W § 32 SIWZ Zamawiający wskazał, że system musi zapewnić możliwość redundancji - oprawa po utracie komunikacji z początkową stacją bazową musi mieć możliwość automatycznego skomunikowania się z inną stacją bazową będącą jej w zasięgu. Jednocześnie, Zamawiający wskazał, że wymaga konfiguracji gwiazdowej systemu.

Odwołujący wraz z ofertą załączył opis systemu w oparciu o sterownik LIS/RT, w którym zostały przedstawione możliwości systemu. Odwołujący złożył dokument dotyczący sterownika oświetlenia ulicznego LIS/RT. Dokument ten uczynił więc treścią swojej oferty. W opisie tego sterownika nie widniały natomiast zapisy wskazujące na możliwość redundancji. Na podstawie analizy złożonych przez Odwołującego dokumentów Zamawiający był uprawniony do powzięcia wniosku, iż system ten – w kształcie przedstawionym przez

Odwołującego – nie zapewnia możliwości redundancji. W odniesieniu do parametrów, jakie musiał spełniać system sterowania i zarządzania oświetleniem, Izba wzięła w konsekwencji pod uwagę to, że argumentacja odwołania została oparta na innym urządzeniu niż te wskazane w treści oferty. Dopiero bowiem przy odwołaniu Odwołujący złożył dokumenty z opisem wskazującym na możliwość redundancji. W złożonym przy odwołaniu dokumencie widnieje bowiem zapis, iż w przypadku korzystania z równoległej transmisji (PLC+radio) sterownik wyposażony jest w moduł komunikacji radiowej zgodny ze standardem IEEE 802.15.4 w technologii mesh. Przy równoległej transmisji przesyłane są informacje dwukierunkowe. Dokument złożony przy ofercie tego rodzaju zapisu, wskazującego przy tym na technologię mesh, nie zawierał. Zasadnie argumentował Zamawiający i Przystępujący, że załączona do odwołania dokumentacja i wyjaśnienia MICROMEX dotyczyły innego urządzenia niż to zaoferowane w ofercie. Odnosiły się one bowiem do sterownika oświetlenia ulicznego LIS-UNI i OLC-230 DALI/MR, a nie do sterownika wskazanego w ofercie (LIS/RT). Przedstawione dowody nie potwierdzały w konsekwencji tego, że treść oferty (zawierająca wskazanie na sterownik LIS/RT) spełniała wymóg SIWZ, lecz były to dowody, które wskazywały jedynie, że inny rodzaj sterownika (nie podany w treści oferty) zawiera rozwiązania gwarantujące możliwość redundancji. Izba oceniała zasadność decyzji Zamawiającego podejmowaną w odniesieniu do treści oferty. Ta zaś nie wskazywała na sterownik posiadający takie możliwości, jak sterownik przywołany następnie w treści odwołania. Decyzja Zamawiającego była więc w pełni uzasadniona i Zamawiający był uprawniony do podjęcia oceny, że oferta w takim kształcie nie spełniała wymogu postawionego w treści specyfikacji. Izba nie uznała przy tym argumentacji nakierowanej na wykazanie konieczności wystosowania przez Zamawiającego wezwania do złożenia wyjaśnień w powyższym zakresie. W ocenie składu orzekającego Izby, oparcie się na sterowniku innym, niż wskazany w treści oferty (zawierającym inne możliwości), dla wykazania możliwości redundancji prowadziłoby do niedopuszczalnej zmiany treści oferty. Ponadto, należy wskazać, że Zamawiający wymagał gwiazdowej konfiguracji systemu (§ 32 pkt 2 SIWZ). Wskazywane w odwołaniu rozwiązanie oparte o topologię komunikacji typu MESH jest rozwiązaniem o charakterze węzłowym/kratowym, a więc innym niż to wymagane przez Zamawiającego, co dodatkowo potwierdza niezgodność oferty z treścią SIWZ.

Reasumując, w ocenie Izby, Zamawiający w oparciu o treść oferty Odwołującego miał uzasadnione podstawy do uznania, że urządzenie przedstawione w ofercie nie gwarantuje redundancji. Urządzenie podane w treści odwołania różniło się od urządzenia przedstawionego w treści oferty, a ponadto redundancja w przypadku urządzenia

wskazywanego dopiero w odwołaniu oparta jest na topologii typu MESH, niezgodnej z wymaganiami zawartymi w § 32 pkt 2 SIWZ (brak konfiguracji gwiazdowej systemu).

Odnośnie kwestii gwarancji na diody LED, układ zasilający, na obudowę, to w ocenie Izby, treść uzasadnienia odrzucenia oferty Odwołującego oraz forma komunikacji, w ogóle nie pozwala na uznanie tej okoliczności za podstawę odrzucenia. Zamawiający przedstawił te informacje kursywą, co w połączeniu z treścią tej informacji, nakazywało przyjęcie wniosku, że Zamawiający braki w zakresie gwarancji przywołał jedynie informacyjnie, jako dodatkową okoliczność, ale obok podstaw uznania oferty za niezgodną z treścią SIWZ. Zamawiający sam wskazał, że nie wzywał do uzupełnienia dokumentu w tym zakresie, gdyż nawet w przypadku uzupełnienia oferta podlegałaby odrzuceniu. Gdyby nie potwierdziły się – przynajmniej częściowo – podstawy faktyczne zastosowania art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp, to Zamawiający, na co sam wskazał w treści pisma informującego o odrzuceniu oferty, musiałby zastosować właściwy tryb wezwania. W okolicznościach niniejszej sprawy, mając na względzie, że ostatecznie (pomimo, że nie w oparciu o wszystkie podstawy przyjęte przez Zamawiającego) decyzja o odrzuceniu oferty, jako niezgodnej z treścią SIWZ była prawidłowa, kwestia odnosząca się do braku deklaracji odnośnie gwarancji, pozostawała bez wpływu na wynik postępowania.

Mając wszystko powyższe na uwadze orzeczono, jak w sentencji wyroku.

O kosztach postępowania, stosownie do wyniku, orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 Pzp, zaliczając w poczet kosztów wpis uiszczony przez Odwołującego (§ 3 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. z 2010 r., Nr 41, poz. 238).

Przewodniczący: